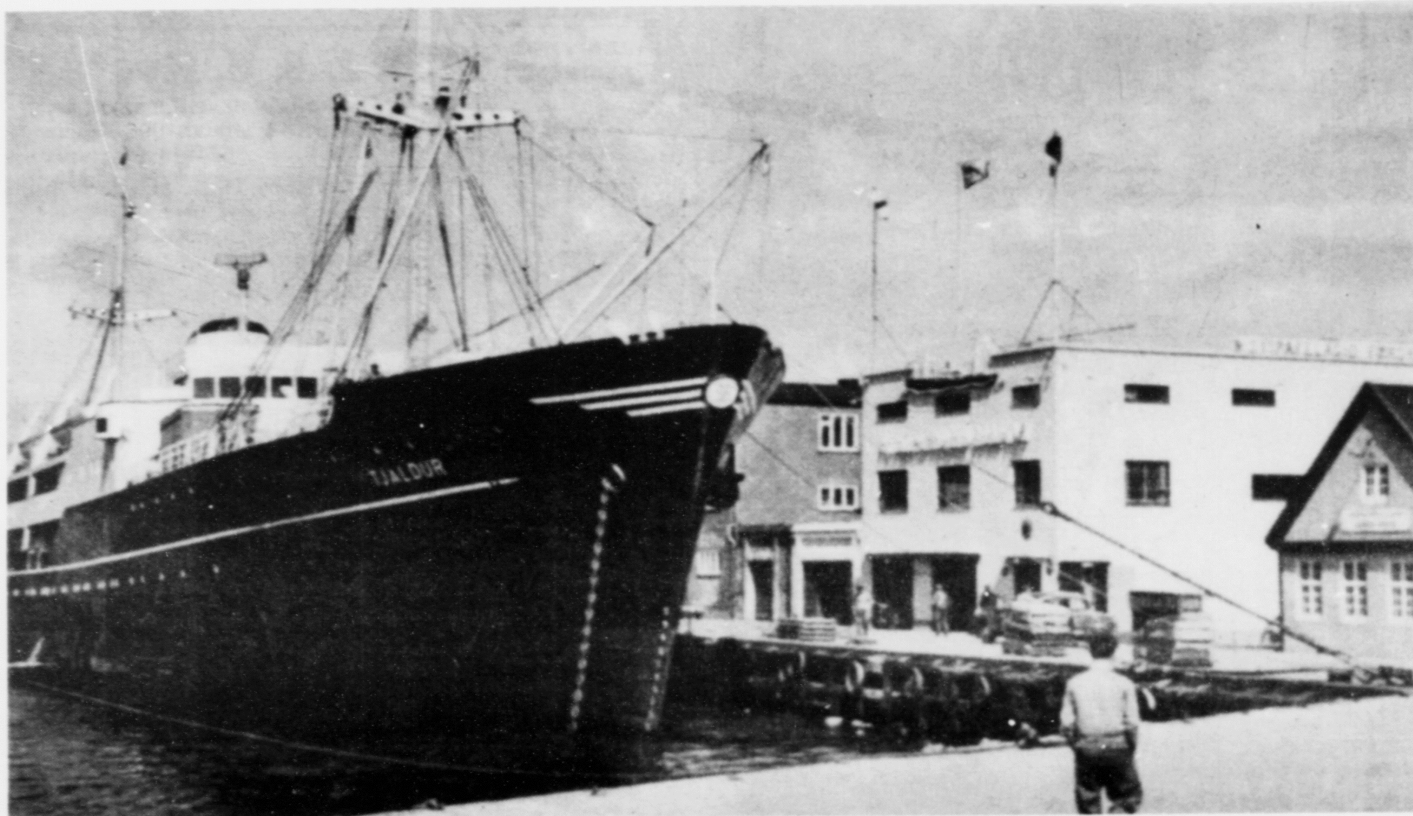

Bókavørðurin í Hjørring er hugtikin av Tjaldrinum

Í longri tíð hevur Bjarni Ákesson Filholm savnað tilfar um ferðamannaskipið Tjaldrið. Hann hevur verið í nógvum savnum kring um í heiminum, og hann fólir seg nú vera komnan væl áleiðis, at geva út bókling um skipið

Orð: Eyðun Klakkstein

Í Hjørring í Danmark býr ein maður, sum hevur ein brennandi áhuga í einum skipi, sum er væl kent her á landi.

Bjarni Ákesson Filholm er bókavørður, og hevur í umbúnað at geva út ein bókling, sum lýsir søguna hjá ferðamannaskipinum Tjaldrinum, sum sigldi millum Føroyar og Danmark frá 1952 til 1967.

Bjarni hevur í eina tíð savnað alskyns tilfar um

Tjaldrið og hevur áður biðið um hjálp í føroyskum fjølmíðlum.

Hann hevur verið í samband við nógvar føroyingar, og hevur møtt stórum hjálpsmi frá teimum.

Alment starv

Men søgan byrjar longri afturi í tíðini. Abbi Bjarna var ein av teimum mongu sviunum, sum fluttu til Føroyar at arbeiða fyrst í hesi øldini. Nógvir teirra arbeiddu í

Suðuroy, og Albin Ákesson var ein av teimum. Hann var múrari, og var við til at gera fyrrarrar í Mykinesi og á Ákraberg.

Albin hitti eina føroyska kvinnu – Mathildu Mortensen – og giftist við henni. Tey bóðu í Trongisvági og fingi eina dóttur, Sonju Ákesson.

Nakað eftir kriggið kom Palle Filholm til Føroyar at hava umsjón við ymsikari almennar bygging. Hann var í starvið hjá tí almenna, og bóði í Føroyum í fleiri ár.

Hann hitti Sonju Ákesson og tey fingi sonin Bjarna Ákesson Filholm, sum er maðurin, sum í dag stríðist við at savna tilfar um Tjaldrið.

Búði í Føroyum

Bjarni bóði í Føroyum fyrstu barnaárin, men flutti so til Danmarkar saman við foreldrunum. Tey høvdu tó allatíðina samband við Føroyar, og tað var ein fastur táttur, næstan á hvørjum ári, at tey komu til Føroyar at vitja familjuna.

Til 1967 sigldu tey altíð við ferðamannaskipinum hjá Skipafelag Føroya,

Tjaldrinum, og Bjarni, sum var smádrongur tá, var stórliga hugtikin av vakra skipinum.

Hóast nógv ár eru gingin síðani ferðirnar við Tjaldrinum, minnst Bjarni framvegis stásliga skipið.

Tað var nakað heilt serligt at sigla við Tjaldrinum. Skipið var vakurt og eg var hugtikin av tí frá fyrstu ferð eg setti mínar fætur umborð, sigur Bjarni Ákesson Filholm.

Gjøgnum øll hesi ár havi eg alla tíðina hugsað um Tjaldrið, sum nakað heilt serligt. Eg havi nógv góð minni frá ferðum til Føroyar, og Tjaldrið stendur sum nakað sentralt, sigur hann.

Eg arbeiði sum bókavørður, og siggi nógvar bókur, har greitt verður frá søguni hjá kendum skipum. Og so fekk eg alt í einum eitt hugskot um at fara undir at savna tilfar um Tjaldrið, sum so kundi endað við einum bóklingi um skipi.

Fingið nógv tilfar

Bjarni hevur leitað nógvastadni í verðini og hevur fingið fatur á eini rúgvu av

tilfari um Tjaldrið, m.a. við hjálp frá Landskjalasavnið Føroya, Føroya Forminnissavnið, Lloyds í London og chilenskum myndugleikum

Eg havi eisini verið í sambandi við nógvar føroyingar og teir hava verið sera hjálpsamir, allir samir, sigur Bjarni.

Summir hava litid myndasavn síni til mín, og tað eri eg sera glaður fyri, sigur hann.

Tjaldrið var í 1967 selt til Chile, og har fekk tað navnið Aquiles. Í 1990 skifti tað aftur eigara, ta ferðina til chilenska reidarið Marininsular, sum gav skipinum navnið Pomaire. Við hesum navnið gekk skipið burtur í einum ódiligum ódnarveðri 19. juni 1991.

Manglar lutir

Av tí at Tjaldrið er burturgingið hevur tað sum vera man ikki eydnast Bjarna at fingið hendur á nógvar lutir frá skipinum, men hann hevur tó skaffað onkrar smálutir, m.a. nøkur øskubikar.

Eg havi eina rúgvu av skjalatilfari um Tjaldrið, nógvar góðar myndir, men

mær manglar lutir, sum hava hoyrt heima umborð, og tað skal vera mína áheitan til føroyingar, at um onkur eigur slíkar lutir, so hevði eg fegin vilja frætt um teir, sigur hann.

Bjarni fyrireikar eina jólaframsýning á bókasavninum í Hjørring, har hann skal sýna fram myndir og annað tilfar, sum greiðir frá søguni hjá Tjaldrinum.

Nú hevur tilfarið verutliga rúgvu seg upp, og eg vil fegin sýna tað fram, sigur Bjarni.

Í komandi ári fari eg undir at skipa tilfarið betur, og fyrireika ein bókling um Tjaldrið. Eg havi biðið sum longest fyri at fáa savna so nógv tilfar sum gjørligt, og nú havi eg líkasum kensluna av, at eg eri komin væl áleiðis, og kann fara undir at fyrireika ein bókling um Tjaldrið, og sum móguliga hava onkran lut frá skipinum.

Men eg vil framvegis gjarna hoyra frá føroyingum, sum vita okkurt um Tjaldrið, og sum móguliga hava onkran lut frá skipinum.